

Jegyzőkönyv

Készült Ózd Város Önkormányzata Képviselő-testületének 2024. május 24-én az Olvasó Adorján termében megtartott ünnepi testületi üléséről

Jelen vannak:

Janiczak Dávid, Zsuponyó Anett, Angyal Béla, Bárdosné Dulai Nikolett, Csák Árpád, Dr. Csuzda Gábor, Farkas Péter Barnabás, Garami György Károly, Kellóné Mezőtúri Márta, Kiss Sándor, Obbágy Csaba, Dr. Vámos Henrietta képviselők

Távol vannak:

Csutor László, Fidrus Péter, Váradi József képviselők

Jelen vannak továbbá:

Riz Gábor	országgyűlési képviselő
Berziné Szarka Ilona	BAZ. Vármegyei Kormányhivatal Ózdi Járási Hivatal hivatalvezetője
Dr. Sztronga Eszter	Aljegyző
Szabóné Nagy Zsuzsanna	PH Pénzügyi és Gazdasági Osztály vezetője
Kristonné Sipos Ágnes	PH Üzemeltetési és Informatikai Osztály vezetője
Mihali Zsuzsanna	Hatósági és Szociális Osztály vezetője
Dudásné Balázs Zita	PH Humánpolitikai vezető
Martisné Vig Zsuzsanna	jegyzőkönyvvezető

Ózd Város Önkormányzata intézményeinek vezetői, külföldi delegáció tagjai, leendő kitüntetett és hozzátartozója, valamint meghívottak, érdeklődő állampolgárok.

A közméltóságok bevonulását követően a megjelentek közösen eléneklik a Himnusz.

Szaka Attila moderátor előadja: Tisztelt Ünneplő Közönség! Hölgyeim és Uraim! A VII. Hétvölgy Fesztivál alkalmából rendezett ünnepi képviselő-testületi ülését ezennel megnyitom. Megkülönböztetett tisztelettel üdvözlöm körünkben határon túli vendégeinket, név szerint: Dr. Szántó István urat, Rimaszombat város hivatalvezetőjét és feleségét, Pál Csaba urat, Csíkszentsimon önkormányzati képviselőjét és feleségét, Krzysztof Chmura urat és Mateusz Chorniak urat, a

lengyelországi Lipnica Mala delegációjának képviselőit, Jacek Króliczek, Mateusz Michalek, Wieslaw Horyn és Piotr Grabowski urakat, akik Chorzów várost képviselik. Köszöntöm továbbá Riz Gábor országgyűlési képviselő urat, Janiczak Dávid polgármester urat, Zsuponyó Anett alpolgármester asszonyt, Berziné Szarka Ilona asszonyt, a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Kormányhivatal Ózdi Járási Hivatalának hivatalvezetőjét, Dr. Sztronga Eszter aljegyző asszonyt, Ózd város díszpolgárait, a leendő kitüntetettet, és minden kedves meghívottat.

Felkérem Riz Gábor országgyűlési képviselő urat, mondja el gondolatait.

Riz Gábor országgyűlési képviselő:

Tisztelt Polgármester Úr, Alpolgármester Asszony, Kedves Képviselő-testületi tagok és mindenki, aki szívvel-lelkével ózdi, illetve az ózdiak vendégei.

Ózdon születtem, itt éltem születésem óta, bár időnként más szolgálati helyre szólított el az élet, de csak rövid időre, és mindig visszatértem. Vagyunk így még jó páran ózdiak, akik szülőhelyünknek valljuk ezt a várost a hét völgy közepén. Részese voltunk mindannak és részese vagyunk mindannak, ami büszkeséggel és gyönyörúséggel tölt el minket. De a lelkünkbe beégett az is, amit veszítettünk az elmúlt időszakban. Városunk és településeink, amelyek alkották egykoron e környék három falvát: Bolyok, Center és Ózd 1272-ben egyesültek és egy olyan település jött létre, amelyet a mai napig szülőhelynek vallunk. Aztán 1949-ben megkaptuk a városi címet és térségi szervező erő lett a város, hiszen a környékbeli települések mind-mind függtek attól, amit kohászati nagyiparnak és bányászkodásnak nevezünk. 1978-ban csatlakozott Center, Szentsimon, Hódoscsépány, Susa-Uraj, és Somsály is. Gyarapodtunk, gazdagodtunk, aztán a rendszerváltás után szegényedtünk. 1999-ben Farkaslyuk levált és önálló település lett. Még mindig a számok bővületében maradván 1980 körül 46.382 voltunk mi ózdiak. Aztán 2022-ben a legújabb kori adatok szerint már csak 31.234-en voltunk jó ózdiak. 15.148 főt veszített el ez a város. A város elveszítette a rendszerváltás után a műszaki értelmiség 2/3-át, hasonlóképpen elveszítette a szakmunkás réteg 2/3-át, kb. 50%-át a humán értelmiségnek, ami mind-mind óriási érvágás volt a városnak, hiszen a gyár bezárása, a bánya bezárása egyet jelentett azzal, hogy megszűnt egzisztenciája azoknak a családoknak, akik abban hittek, hogy ez örök életre szól. Abban hittek, hogy tisztességes munkát végeztek, emelt fővel, egyenes gerinccel jártak, és biztos jövedelemmel rendelkeztek és azt tartották, ha a gyermeküket is magukkal viszik a bányába, gyárba, meg fogja találni a maga helyét. Mérnöktanoda: sokaknak ismeretlen, de a kohászat legszebb éveiben úgy képezték mérnököket, hogy a gyerekeiket bevitték a Miskolci Egyetemre, adtak számukra tudást, majd visszahozták őket a gyárnak, hiszen már az egyetemi évek alatt is visszajöttek ide gyakorlati tapasztalatot szerezni.

Meglátták, hogy a gyárban mi rejtezik, milyen lehetőségek vannak a gyáregységek pedig megtalálták bennük mind azt a szakembert, szakmunkát, mérnöki teljesítményt, amelyet később kamatoztatni tudtak. Jól működött minden. A gyár, a bánya szociális hálót teremtett a közel 200 éven át működő kohászat számára. Tudtuk azt, hogy a bánya mellett jár a szén, jár a fa, a szociális juttatások, jár az üdülés, jár a pihenéshez való jog és mind az, ami jó erőben tartja a munkást és a bányászt, mert része volt az életünknek. Tudtuk azt is, hogy kenyeret, munkát, biztonságot és biztos megélhetést jelentett mind ez számunkra. Tudtuk azt, ha nagy hibát nem követünk el, akkor biztos jövő áll előttünk. Aztán történt valami. Kevésbé fogyott a vas, már nem voltunk rentábilisak, nem tudtunk annyi pénzt termelni, hogy a gyár tartani tudja magát. A bányára nem volt szükség, mert új energiaforrások miatt kiváltásra került a szén. Ebek harmincadjára kerültünk! Elbontották felőlünk a reményt, szétszabdalták a gyárat, berobbantották a bányát, eláztatták még úgy is, hogy milliárdos értékek mentek veszendőbe. Mindannyiunk kincse, amellyel mi felelősséggel tartoztunk volna, ha megkapjuk örökül. A sors nem így akarta, nem adta meg ezt a büszkeséget. Sokszor sokfelé jár az ember a világban és mindenütt találkozunk ózdiakkal belföldön és külföldön egyaránt, aki szemlesütve mondja, én is ózdi vagyok! De sokan mondjuk azt is, mi ózdiak vagyunk, azok voltunk és azok is maradunk bárhová vessen a sors. Aki Ózdról elszármazott, Ózdról elkerült mindig büszke, egyenes tartású embernek tartottuk őt a munka területén, a szakmájában bárhol is legyen a világban megbecsülés övezte, mert egyet megtanultunk a gyár és a bánya kapcsán, csak az vitte valamire, aki teljesítményt tett mögé, csak az vitte valamire, aki a tudását és mindazt áldozta azért, amit a közösség elvárt tőle. Az ózdiaknak közössége volt, büszke közössége volt, akik valamikor egymást gyámolították, segítettek, hiszen a bánya, a gyár nem működhetett volna másképp, csak ha egymásra figyeltünk. Tudtuk, ha veszély van, csak egymásra számíthatunk, ha füttyszó hangzott, ha kiáltás hangzott, tudtuk, hogy veszélyt jelent, mert így szocializálódtunk. Nekünk a hétvölgy jelentette a gyárat, az üzemet, de jelenleg a turisztikát jelenti, a kikapcsolódást, a pihenést. Mások ide jönnek és rácsodálkoznak, hogy mi itt élünk. Nekünk most már a csend az osztályrészünk, de az is, hogy ebben a lecsökkenő lélekszámú városban most álljt kell lassan parancsolnunk. Álljt kell annak parancsolnunk, hogy már ne engedjük el fiataljainkat, ne engedjük el tovább a jó szakembereinket. Meg kell őket tartani és milyen lépések vezetnek hozzá? Városi és kormányzati lépések. Egy városhoz el kell jutni rendes úton, egy városhoz el kell jutni vasúton, egy városban kelljen, hogy legyenek közszolgáltatások, melyek az egészségünket védik, a közbiztonságunkat szolgálják és mindazt, amitől a város az város. És a térség miért tud rá támaszkodni? Mert itt kapja meg a szolgáltatást. Bizony ezeket meg kell erősítenünk! Sok minden megújul, talán észre sem vesszük. Sok minden

nehézzé vált, hiszen legnagyobb híján tudják minek vagyunk? A képzett főnek. Számtalan mérnök hiányzik ma ahhoz, hogy újra tudjuk fogalmazni az ózdi gazdaságpolitikát. Ma hiányoznak közgazdászok, akik ki tudnák számolni, mikor válik rentábilissá egy termék ózdi kezek munkájának gyümölcseként. Ma hiányoznak azok a tanárok, akik az iskolában egy-egy osztálynak tudásuk legjavát oda adva biztos alapot tudnának teremteni az ózdi gyermekek számára is. És hiányoznak azok a szakmunkások, akik messze máshol keresik meg a kenyerüket, mert nem találták meg még itthon. Örülök, hogy vannak olyan cégvezetők itt sorainkban, akik hisznek az ózdiakban, azért jöttek ide, mert azt érzik és látják, hogy az ózdiak szeretnek dolgozni. Érzik és látják, hogy Ózdon jó helyen van a pénzük. És higgyék el ettől szebben csengőbb szó nincs számunkra, minthogy itt biztonságban tudják magukat. Aicher úr nem véletlenül kapott díszpolgári címet. Azt őrizte meg bennünk, ami a szívünk legmélyén van: a kohászatot. Ma Önökkel együtt rajtunk múlik, rajtam is múlik, hogy mennyire hisszük, hogy van jövője a városnak. Mennyire tudunk büszkének lenni, mire tudunk büszkének lenni: a környezetünkre, a jó levegőre, a közösségeinkre, a gyarapodó közszolgáltatásra, a közjóra, a megújuló épületek egy részére. Persze sebeink, szégyenfoltjaink vannak szép számmal még, de az a remény is benne kell lenni a szívünkben, hogy azt mi magunknak kell megoldani. Tehát más nem fogja helyettünk megoldani tévedés ne essék! És ez csak tudatos tervező munkával tudjuk előkészíteni. Olyan gondos várostervezéssel, amely jövőt rajzol az égre. Gondos mérnöki számítások mentén forintra, fillérre, centiméterre, megújítandó útszakaszra, felújítandó épületre, hiányzó szolgáltatásra és még sok minden másra. Ha mi el tudjuk hitetni önmagunkkal, az Önök segítségével, hogy minden nehézség ellenére is jó ózdiak lenni. Jó a gyermekeknek hazajönni, és ha hazajönnek, és ha olyan cégek jönnek, akik szívesen fogadják őket és lesznek olyan szakmunkásaink, akik itthon képzelik el a jövőjüket és lesznek olyan mérnökeink, akik megtalálják a lakásaikat, a megfelelő szolgáltatást a városban, amiért már jó itt lenni, akkor megtaláljuk önmagunkat újra. Én hiszek abban Önökkel együtt, hogy akik itt vagyunk, mi büszkéek vagyunk a városra minden nehézségével együtt. Én abban hiszek Önökkel együtt, hogy van ennek a városnak jövője, és abban hiszek Önökkel együtt, hogy az a bizonyos 31.243 fő csak gyarapodni fog hasznos kétkezi munkásokkal, mérnökökkel, orvosokkal, közgazdászokkal és mindenkivel, aki építeni tudja ezt a várost. A 75 éves évforduló alkalmából Isten éltesse Önöket, tartsa meg jó egészségben, szeressenek a vendégeink ide jönni hozzánk, mert mi nyitott szívűek voltunk mindig. Ezt tanították az őseink! Legyen mindig ez örök részünk, Isten áldja Önöket!

Szaka Attila moderátor megköszönöm képviselő úr gondolatait. Majd az ÓMÉK Zenés Színház tehetséges anya-lánya párosa, Tóthné Kocska Orsolya és Tóth Hanna Dóra előadásában Presser Gábor és Zorán szerzőpáros Játssz még című dalát hallgathatjuk meg.

1. napirend

Ózd város polgármesterének ünnepi beszéde

Szaka Attila moderátor: Tisztelettel felkérem Janiczak Dávid urat, Ózd város polgármesterét, hogy gondolataival köszöntse az ünnepi képviselő-testületi ülésen megjelenteket és nyissa meg a VII. Hétvölgy Fesztivál idei programsorozatát.

Janiczak Dávid polgármester:

„A szívem Kolumbusz árbockosarából
kiáltó matróza mikor
idáig érkezem
minden más táj csak óceán
ez itt a föld,
a föld nekem.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégeink!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit ezen a napon, amely igazi ünnep. Ózd városunk 75. születésnapját ünnepeljük és immáron hetedszer rendezzük meg a Hétvölgy fesztivált, amelyre nagyon büszke vagyok.

Kányádi Sándor: 'Mikor szülőföldje határát megpillantja' című verse valamennyiünkben felidézi azt az érzést, ami egy hosszabb távollét után eltölt minket akkor, ha elérjük városunk határát. Ugye ismerős az a szívet melengető bizsergés, amit átélünk az ismerős házak, utcák, járdák láttán?

Ugye ismerős a hazatérés semmihez sem hasonlítható gyönyöre? Mi ugyan nem a kikötőbe befutó hajóként térünk vissza, nekünk autó, busz vagy épp vonat jut, de a lényeg ugyanaz.

Sokan vannak hozzám hasonlóan olyanok, akik szeretett városunktól pár hétnél tovább még nem voltak távol.

Talán azért van ez, mert mindennél jobban szeretjük ezt a helyet. Szeretjük Ózdot, amely számunkra otthont és szűkebb hazánkat jelenti. Ez a haza nem az állam, nem a közigazgatás, nem a társadalmi berendezkedés. A mi szűkebb hazánk, a mi Ózdunk ez a hét völgy alkotta vidék, ez a közösség.

Ózd a mi otthonunk. Ez az a hely, ahol megtanultunk járni, ahol óvodások, iskolások voltunk. Ez az a hely, ahol először gyújtottunk rá stikában cigire, ahol késő estig addig bicajoztunk, míg szüleink fülön fogva haza nem vittek, mondván, még a leckéd sincs kész fiam.

És ez az a hely, ahol először fogtuk meg bátortalanul egy lány kezét, ahol először csókoltuk meg őt, ahol először bújtunk el sírni, mert otthagytak minket.

Itt kaptuk első leckéinket az élettől, jóról és rosszról, szépről és csúnyáról, igazról és hamisról, a munka értékéről és értelméről, az élet szeretetéről és megbecsüléséről.

És ezek a leckék a legnagyobb leckék: egy életre szólnak.

Sokszor tűnődöm azon, hogy vajon az ember életében mit számít a gyermekkor. Egy bizonyos: akár jó volt, akár rossz volt, a miénk volt.

Ózd az a hely, az ózdiak közössége az a hely, amelyhez mint gyökérhez a fa, kapcsolódunk.

S amíg ez megvan, amíg a hétköznapiakon túl vannak ilyen ünnepeink, mint a mostani, erős és élő lesz ez a fa!

Kedves Vendégeink!

Szerintem mi mindenkinél jobban tudjuk, milyen erős kötés ózdinak lenni. Az azonos szülőhely elszakíthatatlan köteléket sző ember és táj, ember és ember közé. Számunkra Ózd nem egy idegen fogalom, a térkép egy ismeretlen foltja, hanem egy olyan hely, amihez kötődni lehet, amiért lelkesedni kell.

Nekünk van Gyújtónk, indítónk, Hosszúsorunk, falunk, kis- és nagyamerikánk. Milyen érdekes, mások arcára olykor-olykor mosolyt csaló kifejezések ezek! Egy idegennek semmit sem jelentenek, nekünk bezzeg természetesek, az életünk részei. Nekünk van Olvasónk, Kaszinónk, mindkettő egy-egy ékkő.

Felelősek vagyunk az itt élőkön túl a múltunk minden szeletéért, emlékéért. Minden tettünkkel azt kell bizonyítanunk, hogy jobbító szándék vezérel minket, hisz múltunk, jelenünk és jövőnk erre kötelez. A lényeg az, hogy az ide tartozás érzését mélyen éljük át, s hogy tetteinket állítsuk ennek szolgálatába.

Most az összetartozásról szólnak ezek a napok. Arról, hogy álljunk meg egy rövid időre, kicsit jobban figyeljünk a másokra, s a kampánnyal átszótt hétköznapiak ellenére is nézzünk egymás szemébe, hisz nem vagyunk idegenek egymás

számára. Talán ezekben a napokban félretesszük a vére menő harcot, hisz a szülőföld összeköt minket.

Nem véletlenül említettem azt, hogy politikai meggyőződésünk, elveink ellenére is tudnunk kell: egy közösség tagjai vagyunk.

S ha ezzel egyetértenek, talán helyénvalónak tűnik az is, hogy mondjuk el itt és most, mi történt velünk az elmúlt évekre visszatekintve. Ránk tört egy világjárvány, aminek következményeként egy sor intézkedést kellett bevezetnünk, miközben a kormány hozzányúlt bevételeinkhez, a gépjárműadóból befolyt pénzt az államkasszába irányozta.

A covidból való kilábalás után szembe találtuk magunkat a drasztikus energiaáremeléssel, ami rendkívül súlyosan érintett minket, ennek következtében a működésünket is át kellett szervezni. Racionális döntéseinkkel elértük, hogy valamennyi dolgozónkat meg tudtuk tartani. Viszont eközben a város 2 nagy foglalkoztatója gazdasági érdekekre hivatkozva elhagyta Ózdot. Sajnos a Kormány a pótlásukat csak részben tudta megoldani, több mint ezer dolgozó a mai napig sem tudott visszatérni az ózdi versenyipiaci szférába.

Az összes nehézség ellenére úgy tudunk talpon maradni, hogy nincs hitelünk, nincs tartozásunk. Büszke vagyok arra, hogy vannak saját forrásból megvalósuló fejlesztéseink, a legtöbb ágazatban folyamatos emelésekkel szinten tudtuk tartani dolgozóink bérét, még a hatalmas mértékű infláció ellenére is.

Zökkenőmentesen tudtuk biztosítani a kötelező önkormányzati szolgáltatásokat, sőt a nem kötelező feladatainkat is nagy biztonsággal elláttuk.

Nagy örömmel jelentem be, hogy az uniós forrásokból kiírt Területi Operatív Program Plusz pályázatok keretében megjelent felhívásokat maradéktalanul megnyertük, amire a város történetében még nem volt példa, hiszen 11 pályázatból 11 esetben voltunk eredményesek. Ezzel most, és a közeljövőben több mint 3 milliárd forintos forrás érkezik Ózdra. Ebből a pénzből hasznos, energiahatékony, infrastruktúrát bővítő, sok esetben látványos, turisztikailag is vonzó projekteket valósíthatunk meg

Két esztendővel ezelőtt sikerült a kormánytól 500 millió forint egyedi támogatást kilobbizni, amit a város közterületeire tudunk fordítani, utak aszfaltozására, terek rendezésére, energiahatékonyág növelésére.

Mindig, minden fejlesztési forrást nagyságrendileg egyenlő mértékben osztottunk szét a képviselői körzetek között, egy képviselő miatt sem tettünk különbséget politikai alapon. Ez a politikában engedjék meg, de rendhagyó és koránt sem szokványos, nálunk pedig már 10 éve tart.

Több neves üzletláncot vonzottunk városunkba, megnyitott a McDonald's, és már épül a JYSK, KIK, DM együttesének majdan helyt adó üzletközpont.

Az itt lakók meglegedésére az utóbbi 5 évben 600 új parkolóhelyet, közel 4 kilométer új járdaszakaszt, 22 kilométer új utat építettünk, 127 átkelőt akadálymentesítettünk a kerekesszékesek és babakocsisok kényelmére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Azzal kezdtem, milyen jó dolog is ózdiak lenni. Nekem megtiszteltetést jelent, hogy az ózdiakat szolgálhatom közel 10 esztendeje. Azokat az ózdiakat, akik kiszolgálják a boltban, akik tanítják gyermekeinket, akik gyógyítanak, ha betegek vagyunk, egyszóval mindenkit, akik ennek a közösségnek a tagjai.

Azokat az ózdiakat, akik nagy része nyitott szemmel és füllel jár, akik nyitott szívvel figyelnek a másokra, készen arra, hogy egy-egy szóval, egy-egy mosollyal és ha kell, kinyújtott karral segítsenek a másoknak.

Én hiszek abban, hogy boldogulásunk csak úgy lehetséges, ha együtt, közösen, egymásért felelősséget érezve dolgozunk és élünk.

Mert így élhetjük át igazán, milyen jó is egy közösség tagjának lenni. A tudat, hogy tartozunk valakihez, valahová olyan belső töltést jelent, amely átsegít a nehézségeken.

És ahogy a gondban segítői vagyunk egymásnak, úgy osztjuk meg egymással az örömeinket is. Büszke vagyok rá, hogy egy ilyen közösség tagja vagyok, és szeretném megköszönni mindannyiuknak, hogy együtt képesek voltunk és leszünk megvalósítani Ózdot szolgáló terveinket, mert Ózdon itthon vagyunk!

Isten éltesen Ózd!

Szaka Attila moderátor: megköszönöm polgármester úr ünnepi gondolatait.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Hölgyeim és Uraim!

Ózd Város Önkormányzatának Képviselő-testülete az önkormányzati kitüntetésekéről szóló rendelete alapján a 2024. április 29. napján megtartott ülésén kitüntetés adományozásáról döntött.

A képviselő-testület a 34/2024. számú határozatával „Pro Urbe Ózd” kitüntető díjat adományoz Dr. Grega Oszkár részére

Fábián-Dobos Eszter narrátor:

Dr. Grega Oszkár 1949. június 28-án született Ózdon. 1972-ben okleveles kohómérnöki diplomát szerzett a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karán.

Munkáját a Borsodi Ércelőkészítő Műben kezdte, ezt követően 16 évet a Nehézipari Műszaki Egyetem Vaskohászati Tanszékén töltött először tanársegédként, majd 1980 és 1991. között adjunktusként. 1991-től a Dunaferr Dunai Vasmű Rt. műszaki fejlesztési, majd a diósgyőri DAM Steel Rt. termelési és műszaki igazgatója volt.

2003-ban egyetemi docensként visszatért a Miskolci Egyetemre a Vaskohászati Tanszék vezetőjének, innen vonult nyugdíjba 2009-ben címzetes egyetemi tanárként.

1987-ben műszaki doktori, 1997-ben PhD fokozatot, Németországban szakokleveles euromenedzser gazdasági felsőfokú, 2014-ben a Debreceni Egyetemen Lean szakmérnöki végzettséget szerzett.

Egyetemi oktatóként meghatározó szerepet töltött be a kohómérnökök generációinak képzésében. Szakterülete a vaskohászati technológiák, acélgyártás technológiai és felhasználás-technikai kérdések, gazdasági tendenciák elemzése, az ipari környezetvédelem.

Jelenleg igazságügyi szakértőként tevékenykedik és nyugdíjas címzetes egyetemi tanárként oktat acélmetallurgiai tárgyakat az Alma Mater Fémelőállítási és Öntészeti Intézetében.

Számos szakkikk és előadás szerzője, publikációi jelentek meg acélmetallurgia, környezetgazdálkodás-környezetvédelem és hulladékhasznosítás témakörökben.

Mai napig a Miskolci Egyetemen az Anyag- és Vegyészmérnöki Kar Metallurgiai Államvizsga bizottságának tagja. Jelenleg is részt vesz mesterkurzusok oktatásában, számos ózdi anyag- és kohómérnök hallgató diplomatervét konzultálja, több doktorandusza szerzett PhD fokozatot.

Több külföldi, német nyelvterületi egyetemmel és szakmai szervezettel, intézménnyel tart szoros kapcsolatot.

Vállalkozásával akkreditált analitikai laboratóriumot működtet Ózdon.

Társadalmi és közösségi élete követésre méltó.

Lelkes támogatója az Ózdi Ipari Örökségvédők Baráti Körének. Az évente megrendezésre kerülő konferenciákon rendszeresen ellátja a levezető elnöki tisztséget, mecénása az ózdi rendezvényeknek.

A 2023-ban létrehozott Kohász Hagyományőrzők Egyesületnek alapító tagja.

Szervezője és támogatója az ózdi hagyományápoló szakestélyeknek, amelyeknek 2005-től 2020-ig praesase volt. Elévülhetetlen szerepe van abban, hogy a Miskolci Egyetem hallgatóinak a figyelmét ráirányította az ipari örökségvédelem fontosságára, így a fiatalok is minden alkalommal, nagy létszámmal vesznek részt az ózdi konferenciákon és az azt követő szakestélyen.

Tevékenységevel kiemelkedően hozzájárult a kohász szakma fejlődéséhez, példát mutat mind a senior, mind a fiatalabb szakmai korosztályoknak.

Hivatásából eredően támogatja a végzett mérnökök ózdi ipari vállalatoknál történő elhelyezkedését, pályafutásukat segíti, üzemlátogatások szervezésével szélesíti a hallgatók ismereteit, igyekszik őket megnyerni az ipari örökségvédelemnek, a bányász-kohász és a selmeci hagyományok ápolásának.

Dr. Grega Oszkár a magyar acéliparban és a Miskolci Egyetem tanszékvezetőjeként végzett munkássága, ózdi lokálpatriótaként, valamint az ipari örökségvédelem területén végzett kiemelkedő szakmai tevékenysége elismeréseként részesül a Pro Urbe Ózd kitüntető díjban.

Felkérem Janiczak Dávid polgármester urat, valamint Dr. Csuzda Gábor képviselő urat, hogy szíveskedjenek átadni a kitüntetést Dr. Grega Oszkár úrnak.

Pro Urbe Ózd kitüntető cím átadása

Szaka Attila moderátor: felkérem Dr. Grega Oszkár urat, hogy tolmácsolja köszönetét.

Dr. Grega Oszkár kitüntetett:

Hölgyeim és Uraim!

Rendkívül nagy büszkeség tölt el, hogy szülővárosom képviselő-testülete ebben a nagyon megtisztelő kitüntetésben részesít. Pedig jogosan merülhetett fel a kérdés, de hát ez az ember nem is Ózdon él. Ezt a felvetést úgy korrigálnám, hogy Ózdon élek, de nem itt lakom. Egész életemben igyekeztem ózdi maradni.

Apám egész életét a nagyolvasztónál töltötte, én nyolc évig ingáztam Istenmező és a gyártelepi iskola között. Középiskolába ugyan nem itt jártam, de a nyári gyakorlatokat a kohósi laborban töltöttem, ahol Filep Gyula ma már kollégám igyekezett a kémiai elemzés titkaiba bevezetni. Az egyetemen 5 éves szerződés kötött a gyárhoz. Végzős koromban, a BÉM egyébként ózdi származású igazgatója igyekezett meggyőzni, hogy senki nem lehet próféta a saját hazájában. A csábítás könnyű volt, mert a feleségem már akkor kivetette rám a hálóját.

Az egyetemen három részletben összesen 33 évet töltöttem. Egy kényszerű időszakot kivéve kapcsolatom az ózdi kohászattal tulajdonképpen folyamatos. Folyamatos kapcsolataim gyakoriságát és mélységét azzal lehet illusztrálni, hogy a gyárban legtöbbször kis Oszinak szólítottak. Az itteni gyári események közül kettőt emelnék ki.

Az egyik az 1990-ben bekövetkezett acélműi baleset, aminek rendőrségi szakértője voltam. Több áldozat családtagjait személyesen ismertem, a több, mint fél évig tartó vizsgálat során nehéz volt megőriznem az objektivitást.

A rendszerváltás környékén egy reményteli eseménynek lehettem részese. A német vegyesvállalattal telepítendő, Európában nem alkalmazott technológiát egy itteni, korábbi hallgatómmal adaptáltuk Brazíliában, azonban mire hazajöttünk, a vállalat megszűnt. Az érkező miniszteri biztos, miután megnézte a térképen, hogy hol van Ózd, az ún. német bérenceket kitiltotta a gyárból. Ekkor hosszabb időre el kellett tűnnöm.

2003-ban visszatérve az egyetemre, ide is visszatértem, hiszen akkor már az ÓAM működött. 2004-ben megvásároltam a foglalkoztatási társaságtól a régi gyár laboratóriumának a maradványát, ahol ma is ugyanazt csináljuk, mint régen, kicsit másképpen, a laboratóriummal örökölt ÓKÜ-s munkatársaimmal.

Az ózdi, vagy az ózdi kohászat iránt érdeklődő egyetemistákat elvtelenül ugyan, de mindig kivételesen kezeltem és kezelem ma is. Hallgatóimat rendszeresen hoztam üzemlátogatásra az ÓAM-ba, a Frank Hungáriába, a Szöggyárba, Borsodnádásra a Ples abroncsgyárba. Ma is több fiatal kohómérnök dolgozik az ÓAM-ban, akiket idecsábítottam. Két fiatal mérnöknek voltam a doktori kutatásvezetője, akikkel a pénteki napokat mindig az ÓAM-ban töltöttük. Közülük az egyik ma az ÓAM ügyvezető igazgatója.

2009-ben formálisan nyugdíjba mentem, innentől kezdve szabadabban csinálhattam azt, amit idáig is tettem. Bekapcsolódtam az örökségvédők munkájába, ahol most is szívesen töltöm az időmet azokkal a kollégákkal, akikkel fiatal korunk óta ismerjük egymást és dolgozunk együtt.

A 2005 óta évente rendezzük meg a Kohász hagyományápoló szakestélyt kezdetben szűkebb körben, majd 2016-tól a polgármester úr javaslatára és támogatásával ez már a város dísztermeiben tartott városi rendezvény, ahol az ózdiakon kívül egyetemi oktatók, kollégák a szakmából Sátoraljaújhelytől Győríg és egy autóbusznyi egyetemista baráti körben ápolja hagyományainkat.

Még egyszer megköszönve az elismerést, a képviselő testület tagjainak a polgármester úrnak munkájukhoz a mi köszöntésünkkel kívánok jó szerencsét.

Szaka Attila moderátor: Engedjék meg, hogy mindannyiunk nevében szívből gratuláljak dr. Grega Oszkárnak, és megköszönjem gondolatait. Sok erőt és jó egészséget kívánok ahhoz, hogy tovább öregbítse városunk jó hírnevét, segítse fejlődését.

Tisztelt Meghívottak! Kedves Vendégeink!

Engedjék meg, hogy figyelmükbe ajánljam az előttünk álló VII. Hétvölgy Fesztivál soron következő programjait!

Szeretettel meghívom Önöket ma 18 óra 30 perctől az Ifjúsági Parkba, ahol a fesztivál első napján a koncertsorozatot Szabó Ádám műsora nyitja meg. Őt a helyi érdekeltségű, méltán sikeres Nagyanyám Blues-A zenekar követi. Végül 21,00 órai kezdéssel Bye Alex és a Slepp zenekar koncertjét élvezhetik. A holnapi napot este 18,00 órától Bebe nyitja meg, majd a Sunrise zenekar csap a húrok közé, míg a szombat estét a Neoton Família sztárjai zárják. Május 26-án a Városi Gyermeknap koronázza meg az idei fesztiválunkat. A tartalmas gyermekprogramokon túl este 19,00 órától a Follow the Flow zenekar élő koncertjét láthatja és hallhatja a közönség.

Ezekkel a gondolatokkal az ünnepi képviselő-testületi ülést bezárom. Kérem, énekeljük el közösen a Szózatot, majd a Székely Himnuszot, amelyek után a kitüntetettekről közös fotók készülnek.

A megjelentek közösen eléneklik a Szózatot és a Székely Himnuszot.

K.m.f.

Dr. Almási Csaba
jegyző

Janiczak Dávid
polgármester